

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292.
Ефективна економіка. 2026. № 2.
ISSN 2307-2105

Copyright © The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2026.2.33>

УДК 308:316.33

Т. А. Заяць,

д. е. н., професор, зав. відділу соціального капіталу, Інститут демографії та досліджень якості життя імені Михайла Птухи НАН України

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9767-5527>

Г. О. Краєвська,

*к. е. н., пров. н. с. відділу соціального капіталу,
Інститут демографії та досліджень якості життя НАН України*

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0239-8855>

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО В УКРАЇНІ НА НОВОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ

T. Zaiats,

Doctor of Economic Sciences, Professor, Head of the Department of Social Capital, Mykhailo Ptoukha Institute for Demography and Life Quality

Research of the NAS of Ukraine

H. Kraievska,

PhD (Economics), Senior Researcher, Leading Researcher of the Department of Social Capital, Mykhailo Ptoukha Institute for Demography and Life Quality

Research of the NAS of Ukraine

PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP IN UKRAINE AT A NEW STAGE OF DEVELOPMENT

Стаття присвячена проблемам розвитку державно-приватного партнерства в умовах воєнного часу та використання його можливостей у повоєнній розбудові країни. Досліджено його вплив на соціально-економічний розвиток країни на стійкість і адаптивність до зовнішніх викликів. Розглянуто інституційні і організаційні аспекти партнерської взаємодії між різними суб'єктами. Визначено основні тенденції державно-приватного партнерства, які характеризують наближення до європейської моделі. Сучасні вектори трансформацій свідчать про зростання потенціалу партнерства у соціальній сфері. Акцентовано на необхідності модернізації механізму державно-приватного партнерства, необхідного для відновлення вітчизняної економіки. У статті визначено напрями перспективного розвитку державно-приватного партнерства, передовсім це: орієнтація на мінімізацію безпекових ризиків і загроз для населення; відновлення пошкодженого і зруйнованого житла, інфраструктурних об'єктів; оптимальний розподіл системи ризиків; спрощення організаційних процедур партнерства; розширення міжнародного співробітництва; розбудова ефективної системи підтримки партнерських проєктів.

The article is devoted to the problems of development of public-private partnership in wartime conditions and the use of its opportunities in the post-war development of the country. The impact on the socio-economic development of the country on its stability and adaptability to external challenges is studied. The problematic institutional and organizational aspects of partnership interaction between various entities are considered. The main trends of public-private partnership, which characterize the approach to the European model, have been identified. The main trends of public-private partnership, which characterize the approach to the European model, have been identified. The largest share of contracts falls on projects for water collection, purification and distribution, tourism, leisure,

recreation, culture and sports, that is, on areas of activity directly related to the livelihoods of the population. In recent years, the activity of partnership interaction has increased, which is due to the need to attract private and donor investments for the reconstruction of facilities in three areas: creating mechanisms for compensating for gaps, preparing projects, and improving regulatory and legal support for the implementation of partnership projects. In Ukraine, the process of modernizing the regulatory framework for public-private partnerships is ongoing, focused on harmonizing Ukrainian legislation with European legislation for post-war reconstruction. Modern vectors of transformations indicate the growth of the potential of partnership in the social sphere. The emphasis is on the need to modernize the mechanism of public-private partnership, which contributes to the formation of interaction necessary for the restoration of the domestic economy. The article identifies areas of promising development of public-private partnership, primarily focusing on minimizing security risks and threats to the population; restoring damaged and destroyed housing and infrastructure facilities; optimal distribution of system risks; simplification of organizational procedures of partnership; expansion of international cooperation; development of an effective system of support for partnership projects.

Ключові слова: державно-приватне партнерство, договори співробітництва, європейська модель партнерства, напрями розвитку партнерства, нормативно-правова база.

Key words: public-private partnership, cooperation agreements, European partnership model, directions of partnership development, regulatory framework.

Постановка проблеми. В умовах війни змінюються стратегічні цілі соціально-економічного розвитку, пріоритетні з них підпорядковані завданням протидії воєнній агресії та прискоренню відновлювальних

процесів. Постійно змінюється нормативно-правове поле з регулювання соціально-економічного розвитку країни, територіальних громад і окремих професійних спільнот. Міжсуб'єктна взаємодія набуває партнерського характеру, зміцнюється інститут громадської участі в забезпеченні спроможності суб'єктів досягати спільних цілей соціально-економічного розвитку. Однак поки що в площині практичних дій не досягнуто паритетності інтересів взаємодіючих сторін, необхідної узгодженості їх дій. У зв'язку з цим виникає необхідність постійної оптимізації діяльності цих структур, приведення її у відповідність до українських реалій. І в цьому сенсі державно-приватне партнерство є тим інструментом, який спроможний наразі забезпечити результативну, взаємовигідну і соціально значущу співпрацю для потреб відновлення вітчизняної економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми розвитку державно-приватного партнерства, модернізації його механізмів завжди були в центрі уваги науковців. В умовах воєнного стану актуальність цієї наукової проблематики зросла та істотно актуалізувалась, оскільки партнерство є реальним інструментарієм впливу на можливості соціально-економічного розвитку країни та її регіонів. У наукових публікаціях таких вчених, як Даценко В., Гречуха Д., Матвійшин Є., Черевиков Є. державно-приватне партнерство розглянуто як інструмент відбудови економіки України [1,2]. У наукових працях фахівців Інституту демографії та досліджень якості життя НАН України досліджено проблеми міжсекторальної співпраці з погляду її впливу на ключові тенденції соціально-економічного розвитку країни, регіонів та територіальних громад [3]. Інші вчені досліджують державно-приватне партнерство як основу фінансово-економічної стабільності держави та інструментарій впливу на макроекономічну стабільність.

Метою статті є визначення основних тенденцій і проблем розвитку державно-приватного партнерства як одного з елементів чинного механізму стійкого відновлення економіки умовах воєнного часу.

Виклад основного матеріалу. Державно-приватне партнерство за умов успішної реалізації його переваг дає змогу об'єднати капітали та зусилля різних секторів та оптимально розподілити ризики та відповідальність. Його комплексний розвиток сприяє створенню взаємовигідних, рівноправних соціально-економічних відносин, що позитивно впливає на соціально-економічний розвиток, підвищуючи його стійкість у коротко- і довгостроковій перспективі. Завдяки синергії державного, приватного і громадського секторів вирішуються масштабні соціальні і екологічні проблеми, а в умовах війни і проблеми обороноздатності країни та її регіонів. Посилення впливу партнерства на сучасні тенденції соціально-економічного розвитку може відбутись за такими основними каналами:

- розгалуження інфраструктурної мережі, поліпшення доступності якісних послуг, стимулювання економічного розвитку та формування своєчасної відповіді на суспільні виклики (зокрема, модернізація дорожньої інфраструктури, лікарень, шкіл і комунальних об'єктів) для створення комфортного та безпечного соціального середовища;
- залучення ресурсів приватного сектору до сфери соціальних послуг (охорона здоров'я, освіта чи комунальні сервіси), що підвищує їх якість, ефективність та територіальну доступність;
- створення нових робочих місць, розвиток підприємництва, залучення інвестицій за умов неформального характеру партнерських відносин, їх паритетності, що позитивно впливає на економічну стабільність.

За даними Міністерства економіки, довкілля та сільського господарства України, станом на 01.01.2025 на умовах державно-приватного партнерства укладено 200 договорів співробітництва, з яких наразі виконується лише 22 договори (9 концесійних, 6 – про спільну діяльність та 7 інших). З решти 167 договорів 114 не виконуються взагалі, 53 припинено через завершення терміну чи інші причини, 11 договорів тимчасово призупинені у зв'язку із війною на тлі істотної міжрегіональної асиметрії у

використанні потенціалу партнерства (реалізація здійснюється в 14 з 24 областей України) [4]. Проблеми виникають не лише на етапі укладання, а й реалізації договорів. Здебільшого державно-приватне партнерство не сприймається владою та бізнесом як ключовий чи ефективний механізм вирішення економічних проблем чи зростання якості життя населення. Необхідно зазначити, що найбільша питома вага договорів припадає на проекти збору, очищення та розподілення води (37 %), близько 9 % - на охорону здоров'я, ще 18 % - на туризм, відпочинок, рекреацію, культуру та спорт, тобто на сфери, безпосередньо пов'язані із забезпеченням життєдіяльності населення (рис. 1).

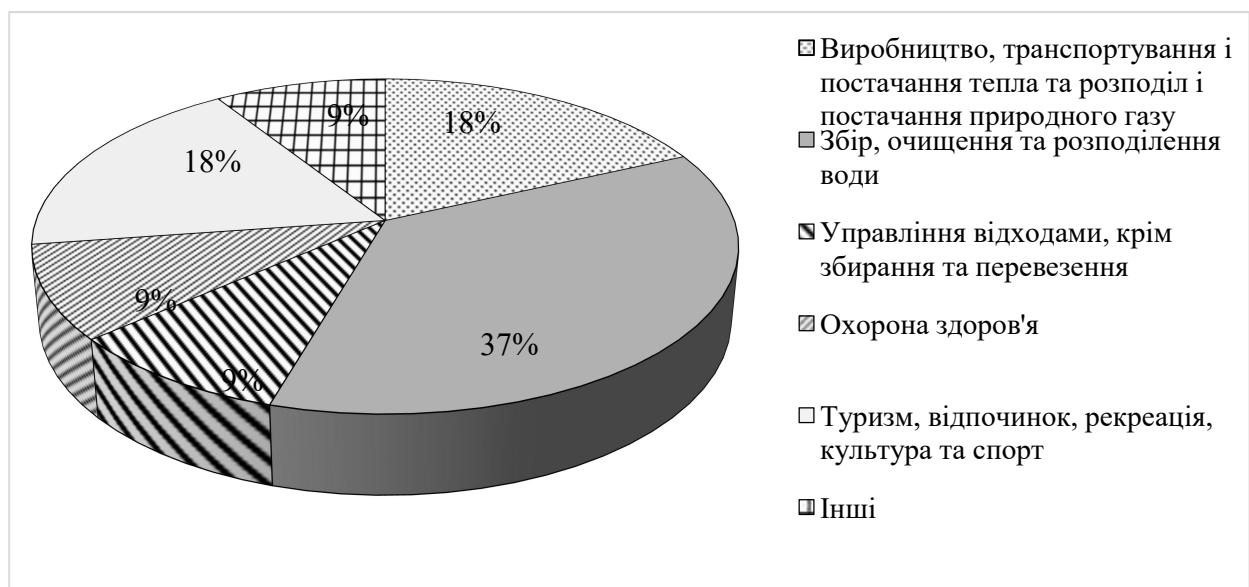

Рис. 1. Договори партнерства у розрізі сфер економічної діяльності станом на 01.01.2025 р.

Джерело: складено за даними [4].

Для реальної трансформації партнерства в чинник соціально-економічного зростання необхідно активно залучати досвід країн-членів ЄС з розроблення відповідного інституційного середовища, акцентуючи увагу на ініціативності урядових структур. З цією метою створено Європейський експертний центр ДПП (ЕРЕС), який надає технічну допомогу партнерам; Європейські довгострокові інвестиційні фонди (ELTIF); Європейський

інвестиційний банк, який надає кредити, гарантії учасникам проєктів. Національні уряди водночас формують власні установи для підтримки та координації проєктів державно-приватного партнерства [1]. У 2024 році загальна сума угод, які досягли фінансового закриття на європейському ринку, становила 11,47 млрд євро при середній угоді на рівні 294 млн євро. За цей рік було укладено шість великих угод, загальна вартість яких досягла 7,3 млрд євро, або 64 % від всього ринку [5]. Найбільшим ринком у Європі за обсягом інвестицій, спрямованих у партнерські проєкти, стала Греція із загальною сумою угод у 3,3 млрд євро; Бельгія лідирувала за кількістю проєктів, уклавши дев'ять договорів. Упродовж останніх п'яти років Франція, Німеччина, Сполучене Королівство та Італія залишалися провідними країнами на європейському ринку як за кількістю реалізованих проєктів, так і за сумарною вартістю угод.

Європейська модель державно-приватного партнерства поступово набуває якісно нових рис, виходить за межі тих секторів економіки, в яких вона традиційно домінувала. Якщо раніше у Франції та Німеччині її найчастіше використовували для великомасштабних інфраструктурних проєктів (здебільшого це транспорт та екологія), то надалі їх частка почала скорочуватись на користь соціальної сфери. У 2024 році лише 23 % завершених проєктів припадало на екологію та транспорт, тоді як у 2023 році аналогічний показник становив 50 %, а в 2022 році – 58 %. На цьому тлі помітним є зростання кількості проєктів в освіті, культурі та рекреації – у 2024 році їх кількість у цих секторах подвоїлась порівняно з попереднім роком [5]. Крім того, збільшується кількість проєктів меншого масштабу, які не потребують великих обсягів інвестицій. Зокрема, 20 із 39 проєктів, завершених у 2024 році, мали бюджет менше, ніж 100 мільйонів євро. Переважна їх більшість реалізована у сферах освіти, культури та рекреації, житлового будівництва і комунальних послуг. У цих секторах економіки 86 % проєктів мали бюджет менше, ніж 100 млн євро, демонструючи тенденцію до поширення менш потужних проєктів партнерства.

Протягом останніх семи років розвивається активна співпраця Уряду України з міжнародною фінансовою корпорацією IFC у складі Світового банку, яка працює над розвитком потенціалу державно-приватного партнерства в Україні. Активність взаємодії посилилась, що обумовлено необхідністю залучення приватних та донорських інвестицій на відбудову об'єктів, зруйнованих війною, за трьома напрямками: створення механізмів компенсації розривів (VGF), підготовка проєктів (PPF) та удосконалення нормативно-правового забезпечення реалізації проєктів приватно-публічного партнерства.

Відповідно до підписаного Президентом України Законопроєкту № 7508 “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення механізму залучення приватних інвестицій з використанням механізму державно-приватного партнерства для пришвидшення відновлення зруйнованих війною об'єктів та будівництва нових об'єктів, пов'язаних з післявоєнною перебудовою економіки України [6] передбачено: розширення кола учасників співпраці шляхом залучення держкомпаній та підприємств, а не тільки органів влади; зростання гнучкості у залученні інвестицій та зменшення ризиків для бізнесу через дозвіл на поєднання приватних та донорських інвестицій; посилення гарантій держави для інвесторів (правила компенсації та захист прав інвесторів); спрощені умови реалізації малих проєктів та можливість відтермінування розрахунків між партнерами.

В Україні триває процес модернізації нормативно-правового забезпечення державно-приватного партнерства, орієнтований на гармонізацію українського законодавства з європейським для повоєнної відбудови. У зв'язку з цим у найближчій перспективі розвиток державно-приватного партнерства має відбуватись за такими перспективними напрямками:

1. *Орієнтація на мінімізацію безпекових ризиків і загроз для населення.* Зростає значущість партнерських відносин у зміцненні

обороздатності країни, захисті цивільного населення, що передбачає співпрацю з приватними компаніями для випуску оборонної продукції та налагодження логістичних ланцюгів для потреб військових. Оборонні проєкти реалізовуватимуться через механізм партнерства, що раніше було заборонено чинним законодавством. Відповідно, це дасть змогу розширити виробництво озброєння для захисту цивільного населення, включаючи системи оповіщення, засоби колективного та індивідуального захисту (укриття, протигази), технології для ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій (рятувальне обладнання) та інформаційно-аналітичні системи для оцінки загроз.

2. *Прискорене відновлення пошкодженого і зруйнованого житла, інфраструктурних об'єктів.* Використання механізмів партнерства стає ключовим інструментом залучення приватного капіталу для реконструкції житлових комплексів і промислових об'єктів, пошкоджених внаслідок бойових дій. Розробники нового законодавства очікують на залучення в економіку України додаткових 8-10 млрд гривень щорічно, за умови затвердження та реалізації в середньому по 5 проєктів на область вартістю принаймні 50-100 млн грн кожен [7].

3. *Нові підходи до розподілу системи ризиків.* Традиційний принцип розподілу ризиків змінюється: держава бере більшу частку відповідальності в проєктах із високим рівнем невизначеності, тоді як бізнес-сектор фокусується на забезпеченні оперативної ефективності. Має набувати поширення механізм, відомий у міжнародній практиці як *availability payments*. Він передбачає, що приватні партнери отримують компенсацію, яка залежить від ефективності їхньої діяльності, а не від доходів, отриманих безпосередньо від використання зведеного об'єкта.

4. *Оптимізація та спрощення процедур партнерства.* Процес розроблення та впровадження проєктів максимально спрощується, що робить їх оперативними та адаптивними до нових умов. Проєкти з бюджетом до 5,5 млн євро можуть реалізовуватися значно швидше завдяки скороченню

бюрократичних процедур. Зокрема, не потрібно розробляти ґрунтовне техніко-економічне обґрунтування – достатньо концептуальної записки для ухвалення рішення. Такий підхід відкриває нові можливості для активного залучення приватних партнерів у будівництво доріг місцевого значення, соціальної інфраструктури та житлових об'єктів.

5. *Розширення міжнародного співробітництва.* Основна увага має приділятися активному залученню міжнародних фінансових установ і приватних компаній для акумуляції додаткових ресурсів у межах партнерських проєктів. Закон чітко визначає, що джерелами фінансування можуть бути ресурси міжнародних організацій, іноземних урядів та фондів. Це відкриває нові можливості так званого гібридного фінансування, яке передбачає об'єднання приватного капіталу з державною підтримкою та донорською допомогою. Такий підхід набуває значущості в умовах обмежених бюджетів та високого рівня ризиків. Завдяки цьому приватні партнери можуть долучатися до реалізації проєктів із меншим вкладенням власного капіталу, що у свою чергу сприяє збільшенню потенційної дохідності таких інвестицій.

6. *Модернізація підходів для трансформації проєктів у гнучкі формати, краще пристосовані до вимог воєнного часу.* Це може включати створення спеціалізованих інвестиційних фондів або платформ для управління активами. Новим законодавством впроваджено змішане фінансування проєктів, яке дозволяє приватним партнерам компенсувати частину своїх інвестицій за рахунок грантових коштів. Створення єдиної електронної платформи для управління всім циклом процедур: від оголошення проєкту до завершення конкурсного відбору та укладення договору сприятиме гнучкості у вирішенні організаційних питань. До переліку публічних партнерів тепер входять державні та комунальні підприємства, які можуть самотійно ініціювати та реалізовувати проєкти, що є важливим для тих структур, які мають на балансі інфраструктурні об'єкти, які потребують модернізації при недостатньому фінансуванні.

7. Розбудова ефективної системи підтримки партнерських проєктів.

Договори, передовсім концесійні угоди, нерідко є однією з найскладніших форм співпраці між державними та приватними суб'єктами. Ефективність реалізації цілей проєктів значною мірою залежить від чіткості визначених цілей, адекватної оцінки необхідних ресурсів та спроможностей для впровадження. Високопрофесійні, компетентні і добросовісні спеціалісти мають забезпечувати підтримку та контроль проєкту протягом усього періоду дії контракту. Агенція державно-приватного партнерства разом із ініціаторами проєктів повинні формувати мережеві зв'язки з усіма зацікавленими сторонами та забезпечувати сприятливі умови для реалізації пілотних ініціатив. Державним партнером має контролюватись діяльність приватної компанії, щоб гарантувати надання послуг відповідно до умов договору протягом усього строку контракту.

Заслужує на увагу модель партнерства «Build-Operate-Transfer», яка позитивно зарекомендувала себе у реалізації масштабних інфраструктурних проєктів [8]. Вона дозволяє оперативно залучити ресурси приватного сектора для відновлення критично важливих об'єктів, таких як житло, дороги, мости та енергоінфраструктура. За цією схемою приватні компанії фінансують будівництво та експлуатують об'єкти у визначений період, після чого передають їх у власність держави. Це зменшує навантаження на державний бюджет на початкових етапах реалізації проєктів та водночас сприяє використанню знань і досвіду працівників приватного сектора.

Для цілей об'єднання ресурсів держави та приватного сектора в реалізації соціальних проєктів, спрямованих на оновлення та модернізацію інфраструктури, доцільно створювати спільні інноваційні центри за зразком «Public-Private Innovation Hubs». У контексті відбудови постраждалих соціальних об'єктів ці платформи можуть стати ключовими джерелами нових методів і технологій, що сприятимуть ефективнішому та швидшому процесу реконструкції. Зокрема, використання при відновленні сучасних будівельних матеріалів і технологій, розроблених у таких центрах, дає змогу суттєво

скоротити час та витрати на реконструкцію житла й об'єктів комунальної інфраструктури [8,9]. Крім того, такі хаби можуть залучати фінансування з різних джерел, включаючи державні гранти, приватний капітал і міжнародні програми підтримки.

За моделлю «Revenue-Share Partnerships» приватні інвестори фінансують відновлення об'єктів, що забезпечують стабільний дохід, як-от комунальні послуги чи транспортні системи. Приватний партнер вкладає ресурси у модернізацію або реконструкцію таких об'єктів і отримує частку доходів від їхньої експлуатації [9]. Це прискорює оперативне відновлення соціально важливої інфраструктури, забезпечуючи її безперебійну роботу для населення. Завдяки внескам приватного сектора держава може уникнути значних стартових витрат, а доходи від використання об'єктів частково або повністю повертають інвесторам, мотивуючи їх до участі у відновлювальних проєктах. Такий підхід дозволяє державі спрямувати фінансові та управлінські ресурси на інші пріоритетні напрями, які потребують негайного вирішення. Безумовно, моделі «Build-Operate-Transfer», «Public-Private Innovation Hubs» і «Revenue-Share Partnerships» сприяють не лише ефективній мобілізації ресурсів та підвищенню рівня координації між державою і приватним сектором, а й створюють умови для зростання якості життя населення.

Висновки. Прийнятими під час війни змінами до нормативно-правового регулювання державно-приватного партнерства створено сприятливі умови для його розвитку та посилення впливу на різні сфери вітчизняної економіки. Розширення кола взаємодіючих партнерів, залучення міжнародних фінансових установ і приватних компаній позитивно вплинуло на процес акумуляції ресурсів для реалізації нових партнерських проєктів за моделлю так званого гібридного фінансування на основі об'єднання різних джерел фінансування. В економіці України накопичено певний досвід державно-приватного партнерства, який має бути ефективно використано в умовах війни і у повоєнний період, передовсім для потреб

прискорення відновлювальних процесів та задоволення безпекових потреб країни та її громадян. Можливості подальшого розвитку партнерства обумовлені необхідністю посилення державної підтримки та імплементації партнерських відносин у систему державних пріоритетів соціально-економічного розвитку країни та її регіонів. За досвідом європейських країн необхідно сконцентрувати зусилля на потужних соціальних проєктах, спроможних спричинити позитивні впливи і ефекти на інші сфери соціально-економічного розвитку. Пріоритетним завданням на найближчу перспективу залишається залучення наявних активів приватного сектора економіки для відновлення критично важливих інфраструктурних об'єктів та зменшення навантаження на державний бюджет.

Література

1. Даценко В., Гречуха Д., Черевиков Є. Державно-приватне партнерство як інструмент відбудови України. К.: Transparency International Ukraine, 2023. 33 с.
2. Матвіїшин Є. Г. Перспективи використання державно-приватного партнерства для відбудови України у повоєнний період. Демократичне врядування. 2022. № 2 (30). С. 29–41. URL: https://sciencetst.lpnu.ua/sites/default/files/journalpaper/2023/jan/29791/verstkazdoi-31-45_0.pdf (дата звернення: 2.02.2026).
3. Заяць Т., Краєвська Г. Міжсекторальна співпраця в контексті соціального розвитку територіальних громад України. Демографія та соціальна економіка. 2024. № 1 (55). С. 59 – 77.
4. Стан здійснення ДПП в Україні. Міністерствіо економіки, довкілля та сільського господарства України. 2026. URL: <https://me.gov.ua/documents/detail?lang=uk-ua&id=9fc90c5e-2f7b-44b2-8bf1-1ffb7ee1be26&title=stanzdiisnenniadppvukraini> (дата звернення: 07.02.2026).
5. Market update Review of the European public-private partnership market in 2024. European Investment Bank, 2025. URL:

https://www.eib.org/attachments/lucalli/20250010_epes_market_update_2024_en.pdf (дата звернення: 2.02.2026).

6. Проєкт Закону № 7508 “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення механізму залучення приватних інвестицій з використанням механізму державно-приватного партнерства для пришвидшення відновлення зруйнованих війною об’єктів та будівництва нових об’єктів, пов’язаних з післявоєнною перебудовою економіки України”. Верховна Рада України. 2025. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/39902> (дата звернення: 2.02.2026).

7. Публічно-приватне партнерство: Верховна Рада вдосконалила механізм залучення приватних інвестицій для відбудови України. Міністерство економіки, довкілля та сільського господарства України. 2025. URL: <https://me.gov.ua/News/Detail/0f8683a2-e7d3-46cb-a9ba-78be782b0e7d?lang=ukUA&title=PublichnoprivatnePartnerstvoVerkhovnaRadaVdoskonalilaMekhanizmZaluchennia> (дата звернення: 6.02.2026).

8. Савченко В. Ф., Стойка С. О., Стойка В. О. Державно-приватне партнерство як основа фінансово-економічної стабільності держави. Економіка та управління національним господарством. 2021. № 56. С. 45–53. URL: http://www.market-infr.od.ua/journals/2021/56_2021/10.pdf (дата звернення: 6.02.2026).

9. Омеляненко В.А., Телетов О.С., Омеляненко О.М. Інноваційні основи відновлення та розвитку країн після збройних конфліктів: інноваційний вимір: колективна монографія. Суми: Інститут стратегій інноваційного розвитку і трансферу знань, 2022. 280 с. URL: https://repo.snau.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/11033/Monografiya_Vidnovlennya_2022.pdf?sequence=1&isAllowed=y (дата звернення: 7.02.2026).

References

1. Datsenko, V., Grechukha, D. and Cherevikov, E. (2023), *Derzhavno-pryvatne partnerstvo yak instrument vidbudovy Ukrayiny* [Public-private partnership as a tool for the reconstruction of Ukraine], Kyiv, Ukraine.
2. Matviyishyn, E. G. (2020), “Prospects for using public-private partnership for the reconstruction of Ukraine in the post-war period”, *Democratic Governance*, vol. 2 (30), pp. 29–41, available at: https://sciencetst.lpnu.ua/sites/default/files/journalpaper/2023/jan/29791/verstkazd oi-31-45_0.pdf (Accessed: 2.02.2026).
3. Zaiats, T., Krayevska, G. (2024), “Intersectoral cooperation in the context of social development of territorial communities of Ukraine”, *Demography and social economy*, vol. 1 (55), pp. 59 – 77.
4. Ministry of Economy, Environment and Agriculture of Ukraine (2024), “The state of PPP implementation in Ukraine”, available at: <https://me.gov.ua/documents/detail?lang=uk-ua&id=9fc90c5e-2f7b-44b2-8bf1-1ffb7ee1be26&title=stanzdiisnenniadppvukraini> (Accessed: 7.02.2026).
5. European Investment Bank (2025), “Market update Review of the European public-private partnership market in 2024”, available at: https://www.eib.org/attachments/lucalli/20250010_epec_market_update_2024_en.pdf (Accessed: 2.02.2026).
6. Verkhovna Rada of Ukraine, (2025), Bill 7508 “On Amendments to Certain Legislative Acts of Ukraine Regarding Improving the Mechanism for Attracting Private Investments Using the Public-Private Partnership Mechanism to Accelerate the Restoration of War-Destroyed Facilities and the Construction of New Facilities Related to the post-war restructuring of the economy of Ukraine”, available at: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/39902> (Accessed: 2.02.2026).
7. Ministry of Economy, Environment and Agriculture of Ukraine (2025), “Public-private partnership: The Verkhovna Rada improved the mechanism for attracting private investment for the reconstruction of Ukraine”, available at:

<https://me.gov.ua/News/Detail/0f8683a2-e7d3-46cb-a9ba-78be782b0e7d?lang=uk-UA&title=PublichnoprivatnePartnerstvoVerkhovnaRadaVdoskonalilaMekhanizmZaluchennia> (Accessed: 6.02.2025).

8. Savchenko, V. F., Stoyka, S. O. and Stoyka, V. O. (2021), “Public-private partnership as the basis of the financial and economic stability of the state”, Economics and management of the national economy, vol. 56, pp. 45–53, available at: http://www.market-infr.od.ua/journals/2021/56_2021/10.pdf (Accessed: 06.02.2026).

9. Omelyanenko, V.A., Teletov, O.S., Omelyanenko, O.M. (2022), “Innovatsiyni osnovy vidnovlennya ta rozvytku krayin pislya zbroynykh konfliktiv: innovatsiynyy vymir” [Innovative foundations for the recovery and development of countries after armed conflicts: the innovative dimension], Institute of Strategies for Innovative Development and Knowledge Transfer, Sumy, Ukraine, available at: https://repo.snau.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/11033/Monografiya_Vidnovlennya_2022.pdf?sequence=1&isAllowed=y (Accessed: 06.02.2026).

Отримано редакцією журналу / Received: 11.02.26

Прорецензовано / Revised: 15.02.26

Схвалено до друку / Accepted: 19.02.26